

Onmogelijk is dat toch niet, omdat de hoofdzaak wel schijnt te zijn of er wat bosch in de buurt is; maar een tweede oorzaak van niet nestelen kan zijn dat de poppen wegblijven, wat met het oog op den bekenden overmaat van mannen in ieder broedsel zeer waarschijnlijk is. Om die oorzaak weg te nemen, vestig ik nu gaarne de aandacht op uw slotzin van het aangehaalde artikel, omdat die een aanwijzing bevat waarvan hulp verwacht mag worden. Nu de withalsvliegenvanger zoo overal gezien is, is er dan ook meer kans op dat er ook poppen onder de partij zullen zijn. Wanneer nu uw correspondenten, die de vogel gezien hebben, ook nestklossen aan wilden slaan, dan wordt de kans op een broedsel zeer verhoogd en daarmee het begin geopend om een mooi vogeltje, dat tevens een zeer nuttige vogel is, wat verder inheemsch te krijgen.

Nijmegen.

F. J. AV. VOLLENHOVEN.

Muscicapa atricapilla heeft dit jaar gebroed te Den Burg op Texel. De familie kuierde op Koninginneverjaardag heel vergenoegd op de Steenen Plaats.

JAC. P. TH.

Ter navolging.

Bijgaande zend ik U twee photo's van voorwerpen welke in mijn bezit zijn en waarvan ik hoop, dat de reproducties den lezers van „de Levende Natuur” eenig belang zullen inboezemen.

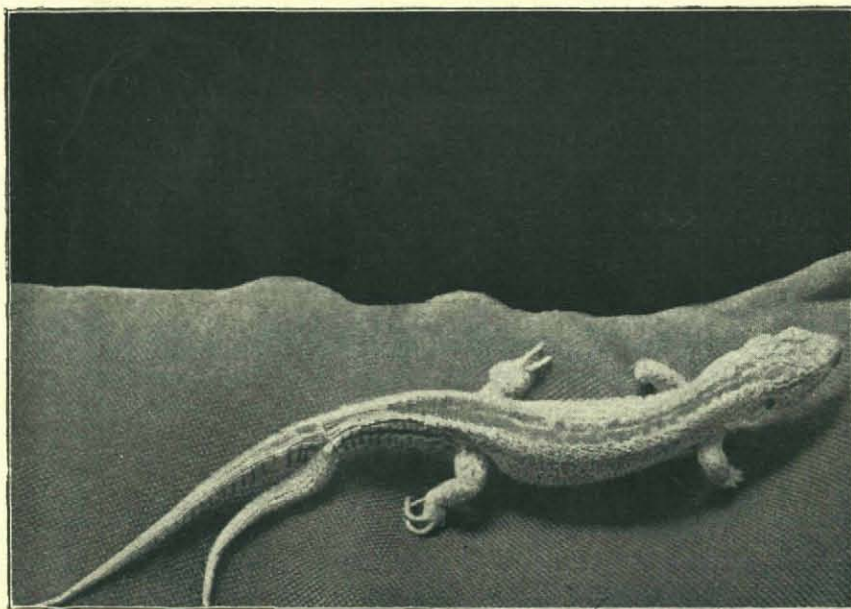
De eerste photo is zooals u ziet, die van een hazenkop

Hazekop met olifantstanden.

op natuurlijke grootte), waarbij zich het verschijnsel heeft voorgedaan van het doorgroeien van drie der snijtanden tot z. g. n. olifantstanden.

De tweede geeft eene reproductie (op ongeveer $\frac{2}{3}$ der

Hagedis met twee staarten

nat. grootte) van een mannelijk exemplaar van *Lacerta agilis*, destijds in de duinen bij Noordwijk gevangen.

Daar beide gereproduceerde voorwerpen nog al sterk van 't normale afwijken, meende ik dat de reproductie in „de „Levende Natuur” wel waard waren.

Als bijgaande verklaring diene, dat de voorwerpen ter duidelijke reproductie op een stuk zwart lustre gelegd waren, van daar de gekorrelde ondergrond.

Hopende ter gelegener tijd nog eens iets belangrijks te kunnen aanbieden.

Haarlem.

DR. M. J. F. SCHUTTE.

Hoe meer hoe liever. (Red.)

In deze vacantie vond ik op de heide nabij de boerderij *Kwaden Oord* (ten N. v. Renkum) in een zandweg onder den overhangenden heidekant een achttal mierenleeuwen.

Amsterdam.

S. ABRAMSZ.

L.l. Zondag was ik in Loenen o/d Veluwe in staat de middelste bonte specht van zeer nabij waar te nemen. Zeer duidelijk viel nu het onderscheidende ontbreken van de zwarte knevelvlek op.

In 't zelfde laantje van knoteiken vond ik een nest van *Dendrocopus minor* met 3 eieren, die 'k daar ze sterk aanzet waren, maar heb laten liggen.

Tiel.

HAGEDOORN.

Vogelbescherming.

Eenige weken geleden eene wandeling makende langs de korenvelden bij de Craillosche bosschen, en volop genietende van de overschoone natuur, werden wij nog meer in stemming gebracht door het opstijgen van een paar leeuweriken, die hun heerlijk lied, al hooger en hooger gaande, boven onze hoofden uitschetterden. Verrukt, en toch met veel weemoed oogde ik de dertjes na, want ik dacht aan een schrijven over leeuweriken van den heer Postma, in afl. II, jaargang VI van de *Levende Natuur*; en het kwam in mij op, hoe het toch mogelijk is, dat iemand op de gedachte kan komen om een vogel, zóó nuttig, zóó liefelijk, en met die behoefte aan ruimte en vrijheid, hem door zijn schepper ingegeven, te trachten te vangen, te kerkeren en er pastei van te maken voor lekkerbekken. Het eenige antwoord, dat op die gedachte te vinden is, is, de *hebzucht* van den mensch; de hebzucht overstemt alle gevoelens, denkt over niets, maakt *wreed*; zou het zoo niet in de meeste gevallen zijn? De heer Postma geeft zelfs middelen aan, om *oud* en *jong* te vangen; (is dat het doel van de kennis der natuur? het zelf in bezit hebben van wat mooi is of mooi kweelt?) raadt zelfs onderhandelingen aan met vogelkoopers, alsof een verstandig en nadenkend mensch zoo iemand niet moest schuwen; is er wel wreeder

persoonlijkheid te bedenken dan een vogel-vanger? Voigt hem eens in 't najaar, al zijne soorten van wreede vallen, netten en strikken worden in 't werk gesteld; (en vooral is dit dubbel wreed bij het vangen van leeuweriken;) zoodra de netten zijn gespannen, zet de vogelaar zijn aas neer, waarvoor hij in den regel vinken, distelvinken en vlasvinken kiest. De vinken zijn de oogen uitgestoken, en uiten voortdurend langgerekte kreten en zingen als andere vogels zwijgen. De vogelaar zet deze stakkerds in hun kooien in en om gaten, nabij of onder zijne netten, die dan den ondergang worden van meerdere slachtoffers.

Wat nu den leeuwerik aangaat; de vogelaar kent hem als een gezellige vogel, en dat hij gaarne met zijn makkers meedoet in het spel. Hij plaatst een lijnstag op eenigen afstand van zijn eigen verborgen plaats (meestal een ragebootste hut van loof en bladeren) aan den stag een touw; aan het einde van dat touw bevestigt hij leeuwerikken, wier pooten hij met sterk garen aan elkaar bindt, zoodat zij ze niet meer kunnen gebruiken. Bemerkt nu de wreedaard een vlucht leeuwerikken, kenbaar aan hun eigenaardig gefluit, trekt hij snel en met alle kracht aan het touw, en